

Beni

– yuksel-guney · 12 Haziran 2024

BENİ

Sevda ateşinde tutuştum, yandım.
Köz oldum mangala koydular beni.
Herkese inandım, her söze kandım,
Tepeden tırnağa soydular beni...

Daha çocuk yaşta düştüm yollara,
Her durakta taviz verdim kullara,
Çırpındıkça düştüm uçurumlara,
Tırmanmak isterken yordular beni...

Üç kuruşum vardı dostlarım aldı,
Sefalet çarkında ruhum daraldı,
Geride sadece bir enkaz kaldı,
Ne arayıp, ne de sordular beni...

Elimi uzattım tutan olmadı,
Yalvarmak istedim dilim varmadı,
Düşünce çevremde kimse kalmadı,

Ne gördüler, ne de duydular beni...

İnanmak istedim belki bir anlık,
Maalesef vicdanlar zifır karanlık.
Bu kadar mı zalim oldu insanlık,
Eşim dostum hepsi kırdılar beni

Anladım tek dostum Yaradan imiş,
Yaşadığım her şey sıradan imiş,
Kulun menfaati paradan imiş,
Param yok dedikçe vurdular beni...

Demek yalan olmuş dostluk kavramı,
Kalmamış dostluğun hiçbir anlamı,
Yeniden hayatla verdim kavgamı,
Şimdi çepeçevre sardılar beni...

Söz: Şair Yüksel Güney
Dost Eli Kitabımızdan...

https://www.kitapyurdu.com/kitap/dost-eli/616340.html&manufacturer_id=191883